

STANOWISKO KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP

w sprawie Kontraktu Terytorialnego.

Konwent Marszałków Województw RP, doceniając dotychczasowe działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju na rzecz zawarcia Kontraktów Terytorialnych, z niepokojem zauważa, że renegocjowane obecnie Kontrakty wciąż nie są w pełni zgodne z wymogami ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, a także z Umową Partnerstwa, Zastrzeżenia Konwentu budzi przede wszystkim niejasny status prawny Kontraktów, które w zakresie określającym sposób i warunki finansowania ujętych w nich przedsięwzięć priorytetowych, nie są umową wiążącą strony.

Poważne zaniepokojenie Konwentu budzą także następujące kwestie:

1. Uzgodnione w Kontraktach cele rozwojowe i odpowiadające im przedsięwzięcia nie stanowią punktu wyjścia dla realnych działań planowanych w regionach przez stronę rządową, co kłóci się z założeniem leżącym u podstaw koncepcji Kontraktu zapisanej w Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego 2010 – 2020: Regiony, Miasta, Obszary wiejskie (KSRR). Przykładem ilustrującym to negatywne zjawisko może być *Program budowy dróg krajowych na lata 2014-2023*, którego projekt w obecnym kształcie nie konsumuje uzgodnień poczynionych ze stroną samorządową w Kontraktach w 2014r.
2. Środki budżetu państwa, jakie strona rządowa za pośrednictwem Kontraktów proponuje przeznaczyć na współfinansowanie RPO są w ujęciu kwotowym i procentowym zdecydowanie niższe niż w okresie 2007-2013. Oznacza to, że decentralizacji zarządzania środkami UE w Polsce towarzyszy wycofywanie się administracji rządowej z inwestowania środków krajowych w rozwój regionów, co jest sprzeczne z zapisami KSRR i tworzy realne zagrożenie nieosiągnięcia celów RPO. Dalszej decentralizacji powinno towarzyszyć przypisanie odpowiedniego

wkładu z budżetu państwa. Ponadto, proponowane przez stronę rządową ograniczenia tematyczne w wykorzystaniu środków budżetu państwa w RPO nie mają uzasadnienia z punktu widzenia efektywności interwencji publicznej.

3. Proponowane w Kontraktach warunki realizacji RPO zawierają zapisy, które częstokroć powielają już istniejące rozwiązania legislacyjne, a w skrajnych przypadkach wykraczają poza określone ustawowo uprawnienia ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, na przykład w zakresie obciążania Instytucji Zarządzających skutkami finansowymi wynikającymi z działań przez nie niezawinionych.
4. Postanowienia Kontraktów jednostronnie zobowiązują stronę samorządową do stosowania wytycznych ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, bez przypisania regionom sprawczych uprawnień (w trybie uzgodnień) w tworzeniu i nowelizowaniu tych wytycznych. Zawarta w Kontraktach formuła „partnerstwa” przy tworzeniu wytycznych jest niedostatecznie konkretna i niewystarczająca. Jednocześnie Konwent podkreśla nadrzędność zapisów RPO wobec treści wytycznych i za nieuprawnione uznaje wszelkie próby re-programowania z ich wykorzystaniem, wynegocjowanych już programów operacyjnych.
5. Wciąż nie określono ram czasowych i trybu współpracy stron w celu przeglądu i ostatecznego uzgodnienia przedsięwzięć priorytetowych zawartych w Kontraktach. Dotyczy to też przedsięwzięć, które regiony przedstawiły w swoich stanowiskach negocjacyjnych, a które z różnych względów nie zostały jeszcze objęte negocjacjami.

Biorąc powyższe pod uwagę, Konwent Marszałków Województw RP dostrzega realne ryzyko, że Kontrakty skupią się wyłącznie na technicznej stronie realizacji Umowy Partnerstwa, w niedostatecznym stopniu podejmując swój główny cel, jakim jest koordynacja i terytorializacja szeregu krajowych polityk publicznych na poziomie regionalnym – z uwzględnieniem krajowych środków finansowych.

Przewodniczący
Konwentu Marszałków
Województw RP
Marek Woźniak